

forlanges af mig; thi der er meget ofte Ting, som man som Officer ikke kan forsvare at bringe til almindelig Kundskab. Enhver af de Herrer kan iøvrigt uden min Veiledning se efter i militære Haandbøger under Transport paa Jernbaner, og saa tage et Kort over Sjælland, og følge Jernbanelinierne. Er man ukjendt med, hvor Vandgangspunkterne ligge, behøver man blot at tage en af Havnestæderne, og man vil da snart komme til samme Resultat som det, jeg eksempelvis anførte. Jeg vil selvfølgelig gjerne i det, jeg har sagt, have udtalt den store Betydning, som Jernbanerne have som Middel til hurtig at bringe Tropperne afsted. Men Jernbanerne have kun Betydning i det Nieblit, man er i Stand til at fikse sig deres Benyttelse, og derfor har man søgt denne Sikking bragt tilveie i Befæstningsloven gennem en Dækning af det ene af Jernbanens Endepunkter. Hvad vil den ilandgaaende Tjendes første Opgave være? Det vil være at modvirke, at vi benytte Jernbanen. Tjenden vil derfor begynde med at sende Nyttteri ind i Landet, der hurtig gaar frem ad Jernbanen og søger at finde en Bro eller en lignende Kunstbygning, som han ødelægger for derved at standse os i vore Bevægelser. Vor Opgave maa omvendt være den at forhindre dette. Hvorledes skal denne Opgave løses? Kun ved at give Jernbanen Bevogtning, og denne Bevogtning maa naturligvis ske ved Nyttteri. Men naar vi tage dette Moment i Betragtning og tillige tage Hensyn til, hvad der nødvendig kræves til Sjællands Forsvar af Nyttteri med Hensyn til Observations- og Meldingstjeneste o. s. v., saa ville de Herrer se, at den Nyttteristyrke, som Regjeringen har foreslaaet, nemlig paa 16 Eskadroner, kun vanskelig er i Stand til at opfylde sit Hver, men at denne Opgave bliver uløselig med Flertallets 13 Eskadroner, og dette i en endnu højere Grad, naar man ser hen til, at efter den Oplysning, som den ærede Ordfører for Flertallet fremkom med idag, saa er det Hensigten, at et Nyttter Regiment skal bruges i Sjælland, saaledes at der i Virkeligheden til Sjællands Forsvar kun kan paaregnes 9 Eskadroner. Hvad det under Nr. 6 stillede Indbringingsforslag med Hensyn til Artilleriet angaar, da skal jeg udtale, at jeg ikke kan være enig med Flertallet i de foreslaaede Benævnelser, og jeg kan end mindre være enig i, at man formerer Artilleriafdelinger paa 4 Batterier. Jeg antager, at en Styrke paa 4 Batterier vil være for stor, til at een Mand vil kunne føre den og tillige kommandere den saaledes, at man faar den Birkning af Skytset, som er absolut nødvendig, og jeg nærer stor Frygt for, at en Inddeling i 4 Batterier meget let vil føre til, at man deler Afdelingerne i 2 Batterier, hvilket vil være uheldigt. Hvis den ærede Ordfører som Indvending vil sige, at man har taget denne Inddeling i 3 Afdelinger paa 4 Batterier for at

faae det svarende til den Inddeling, man har tænkt sig ved Hæren overhovedet, saa skal jeg dog bemærke, at, selv om Flertallet anser det for rigtigt, at Hæren kun bestaar af 2 Divisioner — Noget, hvorom Meningene ere delte —, saa er dette dog ingen Grund til ikke at tildele Reserveartilleriet to Afdelinger. Det ærede Flertal har en gammel Kjerlighed til Mitrailleurser; men denne Kjerlighed er ikke lidet besynderlig. Hver Gang Ministeriet har forlangt Mitrailleurser paa Finantsloven, har Flertallet negtet dem; men ikke desto mindre hver Gang Flertallet er kommet med en Betænkning om Hærens Ordning, saa har der altid deri været Forslag om Mitrailleursebatterier. Denne Gang er der foreslaaet 2 Mitrailleursebatterier. Jeg har ved en tidligere Seilighed tilladt mig at henlede det ærede Flertals Opmærksomhed paa, at denne Kjerlighed betød ikke meget nu, og at det var bedst at forlade den, da dog vel Ingen tror paa, at et Mitrailleursebatteri i aaben Mark vil kunne erstatte et Kanonbatteri. Men naar man tillige veed, at den sidste Bockumste Feltkanon udslyder en dobbeltvægget Granat, som springer i 400 Stykker, saa synes dette at være et saa respektabelt Resultat i Retning af det Ødelæggende, at man virkelig ikke kan ønske sig Mere, og med Feltstyks kunne Mitrailleurserne overhovedet slet ikke maale sig, fordi de ikke kunne styde paa saa lange Afstande som Kanoner. Det eneste Sted, hvor Mitrailleurser kunne have nogen Betydning, ere i Fæstninger; men Fæstninger vil jo det ærede Flertal ikke have, altsaa har det heller ingen Brug for Mitrailleurser. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa de Forslag om Landeøærnet, som ere stillede under dette Afsnit, da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Avermoes) jo allerede har udtalt sig derom, og jeg i Et og Alt kan tiltræde hans Udtalelser. Der er endnu kun eet Punkt, om hvilket jeg skal tillade mig at udtale nogle Bemærkninger. Hæren er en Institution, som man skal røre ved med Varsomhed, men det har man fra Flertallets Side ikke gjort. Man har ikke brudt sig om at rokke ved Hærens Traditioner, og det maa dog erkjendes, at det netop er gennem Bevarelsen af Traditionen i Hæren og i dens forskellige Afdelinger, at Hæren skal være sig stor og stærk. Alle andre Steder respekterer man ogsaa Traditionen, og jeg er af forskellige Udtalelser, som jeg har hørt af Medlemmer i denne Sal, tilbøjelig til at tro, at ikke en Gneske af dem, som have havt den Ære at afbetale lidt af den Gjæld, de have til Fædrelandet, ved at deltage i dets Forsvar, ikke med Glæde tænke tilbage derpaa og med Kjerlighed hænge ved de Afdelinger, hvori de have havt den Ære at tjene. Men hvad er det nu, man gjør ved en af disse enkelte Afdelinger, nemlig Garden? Man stryger den. Rigtig nok skal der sættes noget Andet i Stedet, men